

Izaslanica Nermina Kapetanović uputila je dva pitanja Vijeću ministara BiH koja glase:

1. „Kada će Vijeće ministara BiH dostaviti Parlamentarnoj skupštini BiH izvješće o realizaciji zaključka sa 62. sjednice Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, održane 14. 10. 2009., u vezi s provođenjem mjera i aktivnosti na rješavanju problema građana Bosne i Hercegovine koji su bili zaposleni i nastanjeni u Republici Hrvatskoj, a u razdoblju od 1991. do 1995. godine su otpušteni s posla, a koja će sadržavati aktivnosti koje su iz svojih nadležnosti poduzeli Ministarstvo vanjskih poslova BiH, Ministarstvo civilnih poslova BiH i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH?
2. Još od 1996. godine vode se pregovori o uređenju imovinskopravnih odnosa između BiH i Hrvatske. Sporazum o uređenju imovinskopravnih odnosa između ove dvije države u više je navrata bio pred potpisivanjem, da bi, doslovno, u zadnji čas bivao blokiran, najčešće zbog neslaganja Vlade Republike Srpske jer u njega nisu bili ugrađeni stavovi srpske strane, na koje Hrvatska ne pristaje.

Nepostojanje ovoga sporazuma hrvatska strana ističe kao razlog što još uvijek ne dolazi do veoma značajnog povrata imovine BiH u Hrvatskoj i što se u ovom segmentu ne poštuje i ne primjenjuje Aneks G. Sporazuma o pitanjima sukcesije (potpisan 2001. godine u Beču, a ratificiran u BiH iste godine). Ovim se Sporazumom države sukcesori obvezuju da će na svojim teritorijima štititi privatno vlasništvo i stečena prava građana i pravnih osoba bivše SFRJ bez diskriminacije, tj. neovisno o nacionalnosti, državljanstvu ili prebivalištu. Primjena Aneksa G. je, s pravnog stanovišta, bezuvjetna.

U srpnju 1991. godine Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu kojom se zabranjuje raspolaganje, prodaja, zamjena, prijenos prava i korištenje nekretnina na njihovom teritoriju a koje su u vlasništvu, posjedu, na korištenju ili upravljanju tijela i institucija Federacije. Mada je međudržavni sporazum koji je Hrvatska ratificirala pravno „jači i stariji“ od domaćeg pravnog akta, Hrvatska je opstruirala Aneks G. toga sporazuma pozivajući se na vlastitu uredbu.

Objekti koji su predmetom povrata, vrijednost tražbine pa i karakter imovine se mijenjaju, imovina postaje neupotrebljiva, nestaje, a prava iz njega postaju teško ostvariva i nenadoknativa.

Primjera radi, zbog neriješenih imovinskopravnih odnosa BiH i Republike Hrvatske, *Hidroelektrane na Trebišnjici* do sada su izgubile preko 250 milijuna KM. Oспорavanje vlasničkog prava *Šipadu* na nespornu imovinu u luci u Šibeniku, nepriznavanje prava na hotelske komplekse u Podgori, Slanom, Zaostrogu, Baškoj Vodi, Dubrovniku, dijelu luke Ploče, poslovni prostori RMK Zenica, Rudnika Ljubija, Dječje bolnice u Cavtatu.

Je li točan šokantni podatak da se popis nekretnina koje se nalaze u vlasništvu BiH u Hrvatskoj završava na broju 7, iako se stvarni broj tih nekretnina izražava tisućama a vrijednost mjeri desetinama milijardi maraka? Ova informacija sadržana je u službenom dopisu Sektora Ministarstva financija i trezora za provedbu sukcesije bivše SFRJ i upravljanje imovinom institucija BiH, upućenom 15. 8. 2011. tadašnjem ministru Draganu Vrankiću.”